

Formanden: Det vil erindres, at Forslaget gaaer ud paa, at denne Statsrevisorernes Beretning behandles paa samme Maade som tidligere Beretninger, nemlig saaledes, at det afgjøres ved Overenskomst mellem Thingenes Formænd, i hvilket Thing Sagen først skal foretages, at den der strax undergives Behandling af et Udvalg paa 5 Medlemmer, valgte i Salen, og at den, naar dette Udvalg har afgivet sin Betænkning, underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling.

Da Ingen begjærede Ordet angaaende dette Forslag, anfaaes det som vedtaget uden Afstemning.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Afgjørelse af Formandens Forslag angaaende Behandlingsmaaden af Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen med Hensyn til Kongerigets Statsregnskab for Finantsaaret 1860—61.

Formanden: Forslaget gaaer ud paa, at denne Beretning undergives samme Behandlingsmaade som den nysnævnte.

Da Ingen begjærede Ordet, anfaaes ligeledes dette Forslag som vedtaget uden Afstemning.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til: Forelæggelse ved Indenrigsministeren af forskellige Lovudkast.

Indenrigsministeren: Det Udcast til Lov angaaende en for Rjæbstad og Land fælles overordnet communal Bestyrelse m. v., som jeg herved har den Ære at forelægge det høie Thing, er albeles uforandret saaledes, som det allerede i tvende foregaaende Sessioner har foreligget Rigsdagen. Da Lovforslaget først fremkom, blev det af Befolkningen modtaget med en vis Ængsteligthed, hvad der er let forklarligt ved en Lov, der paa mange Maader vil gribe ind i bestaaende og tilvante Forhold, og navnlig yttrede der sig hos Rjæb-

stabbefolkningen en ikke ringe Frygt for, at den skulde blive absorberet, saa at dens særlige Interesser derved kunde blive brøstholdne; jeg troer imidlertid, at den siden forløbne Tid har i denne Henseende gjort en ikke ringe Forandring. Saavidt mig bekjendt, antager man det ikke blot for en Selvfølge, at en saadan Omordning som den her omhandlede skal og vil komme, men man har ogsaa gjort sig fortløselig med, at den i mange Henseender vil være til Gavn, tilgese man ogsaa vil være kommen til Erkjendelse af, at hvad her tilsigtes er en god og korrekt Udførelse af det Princip, hvorpaa Grundloven og navnlig Valgloven er bygget. Jeg troer altsaa ikke, at det Ophold, Sagen har lidt, forsaavidt kan give Anledning til Beklagelse — det er jo en Følge af den constitutionelle Lovgivningsmyndigheds Virksomhed, at vigtigere Lovudkast jævnlig komme til at gennemgaae en meget byrdefuld og besværlig Vej, inden de naae til at blive Love — idet denne Ulempe rigelig vil opveies ved den mere levende Tilseelse og dygtigere Gjennemførelse, denne Lov og andre vigtige Love kunne imødefee, naar de saaledes blive til paa en Maade i hele Folkets Paasyn og under hele Folkets Medvirkning. — Hvad nu selve Rigsdagen angaaer, skjønner jeg ikke rettere, end at den Modtagelse, Loven her har fundet, i det Hele maa betragtes som meget gunstig; jeg skal her ikke tale om, at selve Lovens Grundtanke er udgaaet fra et Initiativ, der blev taget i Landstthinget, eller at den Form, hvori Loven nu foreligger, er vedtaget i det andet Thing; men ved de to første Behandlinger, Lovudkastet har gennemgaaet i dette Thing, blev det fra alle Sider udtalt, at det hvilede paa et godt og sundt Princip, og naaget der selsølgelig var deelte Meninger om mange Enkeltheder, erkjendtes det dog, at det idetmindste i visse Hovedpartier maatte ansees for tilfredsstillende. Første Gang, da Loven her var for, kom den kun til første Behandling og blev derefter overgivet til et Udvalg, men i sidste Session blev der ved Sessionens Slutning afgivet en Udvalgsbetænkning, der er affattet i en saadan Mand, at jeg ret meget maa beklage, at Tiden ikke den Gang gjorde det muligt strax at gaae til en Conference mellem Ministeriet og